

عنوان مقاله:

بررسی تفاوت های جنسیتی در نشانگرهای اسلامی و ملی در گروهی از جوانان

محل انتشار:

فصلنامه فرهنگی - تربیتی زنان و خانواده، دوره 5، شماره 17 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

محمد باقر حبی - دانشگاه جامع امام حسین (ع)/دانشگاه جامع امام حسین (ع)

خلاصه مقاله:

چکیده مقدمه: دین و دینداری حقیقتی است که پیوسته از ارکان اصلی فرهنگ ملت هاست، جامعه را انسجام می بخشد و در افراد جامعه حس همبستگی به وجود می آورد (آلستون، ۱۳۸۰). در کنار نشانگرهای دینی نشانگرهای ملی نیز حائز اهمیت هستند. هویت ملی ابزار قدرت مندی برای بقای یک ملت است. آنچه که به هویت ملی می تواند معنی ببخشد، فرهنگ، ارزش ها و آداب و رسومی است که یک ملت را از سایر ملل جدا می کند (چنگ، ۲۰۰۲؛ شین، ۲۰۰۱). در ایران اسلامی، ارزش ها و آداب و سنن در دین و باورهای دینی مردم ریشه دارد و بخش عظیمی از هویت ملی آن را می سازد که طی قرن ها نسل به نسل منتقل شده است. این پژوهش به بررسی برخی از نگرش های دینی و ملی در گروهی از جوانان عضو کانون های فرهنگی پرداخته است و به دنبال پاسخگویی به این سؤال بوده است که آیا تفاوت معنی داری بین نشانگرهای دینی و ملی وجود دارد؟ روش: توصیفی- تحلیلی است. نمونه پژوهش مجموعاً ۱۰۰۰ نفر از اعضای کانون های فرهنگی شهر تهران است که با روش نمونه گیری خوشه ای انتخاب شده و مورد مطالعه قرار گرفتند. ابزار پژوهش، پرسشنامه محقق ساخته است. روایی پرسشنامه با ضریب کرباخ محاسبه شده است. ارتباط داده ها با ضریب همبستگی پیرسون و مقایسه میانگین ها با آزمون T و تحلیل واریانس یک طرفه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. یافته ها: نشانگرهای ملی و دینی بالاتر از متوسط مقیاس قرار دارند. نتایج ضریب همبستگی پیرسون نشان داد که بین متغیر سن و میزان تحصیلات با نگرش های دینی و ملی ارتباط معنی داری وجود دارد همچنین بین نشانگر دینی با نشانگر ملی رابطه معنی داری وجود دارد و تفاوت معنی داری میان میانگین نمرات نشانگرهای دینی و ملی در دختران و پسران مشاهده نشد. نتیجه گیری: ایجاد نگرش دینی در جوانان زمینه مناسبی است که در جوانان به یکپارچگی و وحدت شخصیت می انجامد و هویت یابی ملی به ایجاد انسجام، یکپارچگی و تعامل و تفاهم اجتماعی در جامعه می انجامد و فرد را از خود بیگانگی، انزوا و تعارض اجتماعی بدور نگاه می دارد. لذا لازم است که سازمان ها و دستگاه های دولتی و غیر دولتی با ارایه الگوها و آموزه های عمیق دینی و ملی بر رشد شاخص های دینی و ملی همت گمارند و زمینه اتحاد ملی و انسجام اسلامی را فراهم آورند. در این میان باید نقش جنسیت را نه به عنوان یک عامل بازدارنده بلکه به عنوان یک عامل وحدت بخش و انسجام دهنده مد نظر قرار داد.

کلمات کلیدی:

کلیدواژه: تفاوت های فردی زن و مرد، نشانگرهای دینی و ملی، انسجام اسلامی و اتحاد ملی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1727369>

